

ΕΤΟΣ 63ον

6 Σεπτεμβρίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 36 (3249)

Ο ΓΝΗΣΙΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Τό έχουμε ξαναπεί. Ή εποχή μας έχει γεμίσει λόγια! Λόγια κενά περιεχομένου, μεστά φλυαριών, όζοντα άκαταστασίας και προκαλούντα έλληειψη προσανατολισμοϋ, καθως ό τρόπος μέ τόν όποιο, τουλάχιστον σέ μαζικό επίπεδο, εκφέρεται ό σύγχρονος λόγος, στοχεύει στό νά παρασύρει κι όχι νά διαφωτίσει τόν σημερινό άνθρωπο. Γι' αυτό και σημαντικότερος τρόπος έκφορας τοϋ σύγχρονου λόγου είναι ή καταγγελία. Ή καταγγελία πού δέν στοχεύει στή διόρθωση τών κακώς κειμένων, αλλά στόν στιγματισμό τοϋ καταγγελλομένου, στόν έξοβελισμό του από τή δημόσια ζωή, στήν ήθική και κοινωνική του έξόντωση... Και ό καταγγελλτικός λόγος, έχοντας πάρει πρό πολλοϋ διαζύγιο από τή νηφαλιότητα και τή σύνεση, έχει ως αποτέλεσμα τή διάβρωση τής κοινωνίας, τή διáιρεση, τή διασφάλιση τοϋ θανάτου τής αγάπης.

Κι αυτό δέν ψηλαφάται μόνο στήν κοσμική διάσταση τής σύγχρονης ιστορικής συγκυρίας, αλλά δυστυχώς διαπιστώνεται και στό εκκλησιαστικό γίγνεσθαι, σέ σημείο τέτοιο πού νά προσβάλλεται ευθέως ό προσδιορισμός μας ως χριστιανών, μιάς πού ή σχετική μαρτυρία μας στόν κόσμο, ιδίως από τίς μεταξύ μας σχέσεις, διαφέρει από τήν αγαπνητική έως θανάτου περικώρηση τοϋ Χριστοϋ.

Ή διάκριση στόν έλεγχο

Ή από τά αγαπνημένα παιδιά τοϋ αποστόλου Παϋλου οι Κορίνθιοι. "Οχι γιατί τους έστειλε τίς δύο σωζώμενες επιστολές, κι άλλη μία πού χάθηκε, αλλά γιατί δέν παραιτήθηκε από τή διαπαιδαγώγησή τους, άκόμη κι όταν αυτή κατέστη πολύ δύσκολη! Κι είχαν δυσκολέψει τόσο τόν Παϋλο οι Κορίνθιοι, ώστε νά αναγκαστεί νά επιτιμήσει, νά φανεί αυστηρός, νά επιστήσει τήν προσοχή! Και δέν τους χαρίστηκε...

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. α' 21-β' 4)

Ἡ ἀγάπη τοῦ Ἀποστόλου

Ἀδελφοί, ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός, ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δούς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε. Ἐκρίνα δὲ ἑμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς. Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρῶν, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἦν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

Ἀλλᾶ... Ὅταν ἀναγκάστηκε νά κάνει τὰ παραπάνω ὁ Παῦλος, δέν τό ἔκανε μέ χαρά, οὔτε μέ συναίσθημα αὐτοδικαίωσης. Τό ἔκανε μέ πόνο ψυχῆς καί ἄλλος τέτοιο πού νά τόν ὀδηγήσει σέ δάκρυα. Ὅχι σέ δάκρυα ἀπό λύπη γιά τὴν ἁμαρτία τῶν ἀδελφῶν του Κορινθίων, ἀλλᾶ σέ δάκρυα πόνου γιατί αὐτός ἀναγκάστηκε νά χρησιμοποιήσει τόν λόγο ὡς ρομφαία δίστομν, ἐλεγκτικὴ μάχαιρα πού περικόπτει κάθε τί σάπιο καί βλαβερό.

Αὐτό φαίνεται ἀπό τό σημερινό ἀποστολικό ἀναγνώσμα, καί μάλιστα ἀπό τὸν τελευταῖο στίχο: «Μὴ νομίζετε ὅτι γιά τοὺς ἐλέγχους πού σᾶς ἔγραψα στήν ἐπιστολή μου ἐκείνη ἐγὼ δέν δοκίμασα καμιὰ λύπη. Διότι σᾶς ἔγραψα πλημμυρισμένος ἀπό θλίψη καί στενοχώρια τῆς καρδιάς, μέ δάκρυα πολλὰ, ὄχι γιά νά λυπηθεῖτε, ἀλλᾶ γιά νά γνωρίσετε τὴν ὑπερβολικὴ ἀγάπη πού ἔχω γιά σᾶς». Ὁ ἐλεγκτικὸς Παῦλος, αὐτοελέγχεται καί ἀπολογεῖται γιά τόν ἀσκηθέντα ἔλεγχον, ὄχι ἐπικαλούμενος τὴ σχετικὴ ἀρμοδιότητά του ὡς Ἀπόστολος καί ἰδρυτῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου, ἀλλᾶ ὡς πατέρας πού πονᾷ γι' αὐτό πού ἀναγκάζεται νά κάνει, ὅταν δέν ἔχει ἄλλη ἐπιλογή.

Ἀλλᾶ καί στήν ἀρχὴ τοῦ σημερινοῦ ἀποστολικοῦ ἀναγνώσματος, ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἐπικαλούμενος μάλιστα ὡς μάρτυρά του τὸν Ὑψιστὸ Θεό, δηλώνει στοὺς ἀγαπημένους του Κορινθίους πὼς δέν τοὺς ἐπισκέπεται γιατί ὑπάρχει κίνδυνος μέ τὴν αὐστηρότητά του νά τοὺς λυπήσει: «Ἐπικαλοῦμαι τὸν καρδιογνώστη Θεὸ νά δεῖ Αὐτός τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου, καί νά μαρτυρήσει τὴν ἀλήθεια, ὅτι δέν ἦλθα ἀκόμν στήν Κόρινθο, ἐπειδὴ σᾶς λυπᾶμαι καί δέν θέλω νά δοκιμάσετε τὴν αὐστηρότητά μου». Οὔτε ἴχνος χαιρεκακίας γιά τὰ λάθη τῶν ἀλλῶν, οὔτε ὑποψία ἀποδοκίμασias τους ἢ ἀπόρριψής τους, οὔτε λόγος γιά διάρρηξη δεσμῶν καί σχέσεων, γιά διακοπὴ τῆς κοινωνίας τῆς ἀγάπης. Ἀντίθετα, γιά νά μὴν υπάρξει ὁ παραμικρὸς παραπικρασμός, προτιμᾷ ὁ Παῦλος νά

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἐκεῖνος δέ πού μᾶς στερεώνει μαζί μ' ἐσᾶς εἰς τόν Χριστόν καί μᾶς ἔχρισε, εἶναι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος καί μᾶς ἐσφράγισε καί ἔδωκε στίς καρδιές μας τό Πνεῦμα σάν ἀρραβῶνα. Ἐπικαλοῦμαι μάρτυρά μου τόν Θεόν, ὅτι διά νά μή σᾶς λυπήσω δέν ἤλθα ἀκόμη εἰς τήν Κόρινθον. Ὅχι διότι θέλομεν νά σᾶς ἐξουσιάζωμεν σέ ζητήματα τῆς πίστεώς σας, ἀλλά εἴμεθα συνεργάται τῆς χαρᾶς σας, διότι στέκεσθε σταθεροί εἰς τήν πίστιν. Ἀπεφάσισα νά μή σᾶς κάνω καί ἄλλην δυσάρεστην ἐπίσκεψιν. Ἐάν ἐγώ σᾶς λυπῶ, τότε ποῖος μου προξενεῖ χαράν παρά ἐκεῖνος πού τόν κάνω νά λυπάται; Καί σᾶς ἔγραψα ἀκριβῶς αὐτό, ὥστε, ὅταν ἔλθω, νά μή λυπηθῶ ἀπό ἐκείνους, ἀπό τοὺς ὁποίους ἔπρεπε νά χαίρω, διότι ἔχω πεποίησιν δι' ὅλους σας ὅτι ἡ χαρά μου εἶναι καί χαρά ὅλων σας. Σᾶς ἔγραψα ἀπό μεγάλῃν θλίψιν καί στενοχωρίαν τῆς καρδιάς, μέ πολλά δάκρυα, ὄχι διά νά λυπηθῆτε, ἀλλά διά νά γνωρίσετε τήν υπερβολικήν ἀγάπην πού ἔχω γιά σᾶς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

στενοχωρηθεῖ, παρά νά στενοχωρήσει. Προτιμᾷ νά μήν ἐπισκεφθεῖ τοὺς ἀγαπημένους του Κορινθίους, παρά νά τοὺς προξενήσῃ λύπη μέ λόγους ἐλεγκτικούς κατά τήν ἐκεῖ ἐπίσκεψή του. Προτιμᾷ νά ὑποστῆ, παρά νά προξενήσῃ πόνο!

Ὁ ἀρραβῶνας

Ποιά ἡ πηγὴ μιᾶς τέτοιας διάκρισης; Τό γεγονός ὅτι ὁ κάθε ἄνθρωπος, ἀλλήλα ἰδίως ὁ κάθε χριστιανός δέν εἶναι τυχαῖος. Ἔχει «σφραγισθεῖ μέ τόν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος», δηλαδή μέ τήν ἀπό Θεοῦ ἐγγύηση γιά τὰ θεῖα δωρήματα. Ἀκόμη κι αὐτός πού δέν εἶναι χριστιανός, ἔχει διαρκή τή δυνατότητα ὅσο ζεῖ νά καταστῆ μέλος τῆς Ἐκκλησίας καί νά ἀπολαύσῃ τῶν θείων ἐπαγγελιῶν. Ἐπομένως, ἐκτός ἀπό τή φωνή τῆς συνειδήσεως τοῦ καθενός, ὑπάρχει ἐπιπλέον καί ὁ φωτισμός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὡς σφραγίδα μέ τήν ὁποία ἐπικυρώνει ὁ Θεός ὅτι εἴμαστε δικοί Του καί διασφαλίζει τήν καθοδήγησή μας στήν πορεία τῆς ἐπί γῆς ζωῆς μας.

Γιά ἄλλη μιά φορά ὁ Παῦλος τονίζει ὅτι δέν κατέστη Ἀπόστολος γιά νά καταδυναστεύει τήν πίστη καί τὰ φρονήματα, ἢ νά πειθαναγκάζει σέ τρόπο ζωῆς. Ἀναδεικνύει τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὡς λυδία λίθο στήν πορεία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τόν Θεό, καθώς τό πρόταγμα εἶναι ὁ ἄνθρωπος νά πειστεῖ κι ὄχι νά ὑποχρεωθεῖ ν' ἀκολουθήσῃ τόν Θεό καί τό θέλημά Του. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Παῦλος ἐπιθυμεῖ νά προκαλέσῃ ἅγιες ἀποφάσεις κι ὄχι νά θεσμοθετήσῃ «ἅγιες ὑποχρεώσεις».

Γι' αὐτό καί ὁ ἐλεγχος τοῦ ἀδελφοῦ εἶναι γιά τόν πνευματικό ἄνθρωπο ἀφορμὴ πικρίας ἕως δακρύων. Γιατί τόν ἀντιλαμβάνεται ὡς σφετερισμό τῶν δι-

6 Σεπτεμβρίου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.
Ἐνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Καλοδότης μάρτυρος.
Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: Γ΄–Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. α΄ 21-β΄ 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κβ΄ 2-14.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Σεπτεμβρίου, πρό τῆς Ὑψώσεως.
Ἀπόστολος: Γαλ. στ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. γ΄ 13-17.

καιωμάτων τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀμφισβήτηση τοῦ φωτισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὸν ἄλλο, ὡς προσβολὴ στὸ Θεόθεν ἀπονεμημένο δικαίωμα τοῦ ἄλλου νὰ ἀποφασίζει ἐλεύθερα. Τὸν ἀποδέχεται βεβαίως, ὡς τὸ τελευταῖο παιδαγωγικὸ καὶ προτρεπτικὸ στὴν εὐσέβεια μέσο, ἀλλὰ ἀφοῦ πρῶτα προσπαθῆσει νὰ τὸν ἀποφύγει καὶ πάντως ἀσκώντας τον μὲ πόνον ψυχῆς.

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Ἡ προσφορά τῆς ἀνόθευτης καὶ εὐκρινοῦς ἀγάπης ἀποτελεῖ τὸ κίνητρο τῆς δημιουργίας καὶ λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου Ἐκμάθησις τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας.

■ Διάγραμμα Λειτουργίας:

Τὸ πρόγραμμα σπουδῶν τοῦ Σεμιναρίου περιλαμβάνει τίς ἀκόλουθες θεματικὲς ἐνότητες: Στὸ πρῶτο καὶ στὸ δεύτερο ἔτος σπουδῶν παρέχονται βασικὲς γνώσεις τῆς Νοηματικῆς Γλώσσας· καὶ στὸ Ἐπιμορφωτικὸ ἔτος γνώσεις πού ἔχουν ἄμεση σχέση μὲ τὴν Κατηχητικὴ Διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας.

■ Πληροφορίες:

Γιὰ περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ἀπευθύνονται: α. στὸ Γραφεῖο Κατηχήσεως καὶ Νεότητας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινὰ 8π.μ.-2μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καὶ Κυριακῆς) β. στὸ ἠλεκτρονικὸ ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καὶ γ. νὰ λαμβάνουν πληροφορίες στὴν ἴστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr, στὴν ἐνότητα *ποιοὶ εἴμαστε – Τομέας Κατηχήσεως καὶ Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*, στὴν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικὰ ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικὲς-κατηχητικὲς δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχήσεως.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr